

finde anvendelse i undtagelsestilfælde, f.eks. hvor en regulering med øjeblikkelig virkning er nødvendig for at sikre forbrugernes sikkerhed, for eksempel forbud mod import af fisk fra koleraramte områder, eller for at leve op til tilsvarende internationale eller fællesskabsretlige forpligtelser af hastende karakter.

Til kapitel 2

Fødevarer sikkerhed

Dette kapitel indeholder en række bemyndigelser for ministeren for familie- og forbrugeranliggender til at fastsætte regler om begrænsning af forureninger i fødevarer. Bestemmelserne skal sikre, at fødevarerne ikke indebærer en sundhedsrisiko for forbrugerne, og at de i øvrigt må anses for at være egnede som fødevarer for mennesker.

Art. 14 i fødevarerforordningen indeholder den grundlæggende bestemmelse om fødevarer sikkerhed.

I betragtning 16 i fødevarerforordningens præambel anføres bl.a., at de foranstaltninger, der af medlemsstaterne og Fællesskabet vedtages med hensyn til fødevarer- og fodersikkerheden, generelt bør baseres på en risikoanalyse, jf. lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 3.1. Anvendelse af risikoanalyser forud for vedtagelsen af sådanne foranstaltninger skulle gøre det lettere at undgå uberettigede begrænsninger af den frie bevægelighed af fødevarer.

I art. 6 i fødevarerforordningen bestemmes om risikoanalyse:

»1. For at opfylde den generelle målsætning om et højt niveau for beskyttelse af menneskers sundhed og liv, skal fødevarerlovgivningen være baseret på risikoanalyser, medmindre dette vil være u hensigtsmæssigt under hensyn til foranstaltningens karakter eller omstændighederne i øvrigt.

2. Risikovurderinger skal være baseret på tilgængelig videnskabelig dokumentation og skal være uafhængige, objektive og gennemskuelige.

3. Ved risikostyring skal der tages hensyn til risikovurderingens resultater, herunder navnlig de udtalelser, der er afgivet af autoriteten, som omhandlet i artikel 22, til andre forhold af relevans i det pågældende tilfælde og til forsigtighedsprincippet, hvis betingelserne i artikel 7, stk. 1, er relevante, med henblik på at nå de generelle målsætninger for fødevarerlovgivningen, der er fastlagt i artikel 5.«

I betragtning 17-19 i fødevarerforordningens præambel hedder det videre om risikoanalyser, at

»I de tilfælde, hvor fødevarerlovgivningen har til formål at reducere, eliminere eller forebygge sundhedsrisici, udgør de tre indbyrdes forbundne kompo-

nenter i risikoanalysen, dvs. risikovurdering, risikostyring og risikokommunikation, en systematisk metode til fastlæggelse af effektive, afbalancerede og målrettede foranstaltninger eller andre tiltag til beskyttelse af sundheden.

For at der kan være tillid til det videnskabelige grundlag for fødevarerlovgivningen, bør risikovurderingerne foretages på en uafhængig, objektiv og gennemskuelig måde og være baseret på den foreliggende videnskabelige viden.

Det må erkendes, at videnskabelige risikovurderinger i nogle tilfælde ikke i sig selv kan omfatte alle de oplysninger, som en beslutning om risikostyring bør baseres på, hvorfor der også kan være grund til at tage hensyn til andre forhold af relevans for det spørgsmål, der er under overvejelse, herunder samfundsmæssige, økonomiske, traditionelle, etiske og miljømæssige forhold samt kontrolmulighederne.«

I betragtning 20 hedder det videre om forsigtighedsprincippet: »Forsigtighedsprincippet er blevet anvendt for at sikre sundhedsbeskyttelsen i Fællesskabet, hvilket har resulteret i hindringer for den frie bevægelighed for fødevarer eller foder. Det er derfor nødvendigt at vedtage et ensartet grundlag for hele Fællesskabet med henblik på anvendelsen af dette princip.«

I fødevarerforordningen art. 7 bestemmes om forsigtighedsprincippet:

»1. I de særlige tilfælde, hvor det på baggrund af en vurdering af eksisterende oplysninger påvises, at der er mulighed for skadelige virkninger for sundheden, men hvor der stadig er videnskabelig usikkerhed, kan der vedtages sådanne midlertidige risikostyringsforanstaltninger, som er nødvendige for at sikre det høje sundhedsbeskyttelsesniveau, som Fællesskabet ønsker, medens det afventes, at der fremskaffes yderligere videnskabelige oplysninger med henblik på en mere fuldstændig risikovurdering.

2. Foranstaltninger vedtaget i henhold til stk. 1 må ikke være mere vidtgående end nødvendigt og ikke hindre handelen mere end nødvendigt for at sikre det høje sundhedsbeskyttelsesniveau, som Fællesskabet ønsker, idet der tages hensyn til, hvad der er teknisk og økonomisk muligt og andre legitime aspekter i den pågældende situation. En revurdering af sådanne foranstaltninger foretages inden for en rimelig tid under hensyn til arten af den risiko, der er konstateret for liv og sundhed, og den type videnskabelige oplysninger, der er nødvendige for, at der kan ske en afklaring af den videnskabelige usikkerhed, og for at der kan foretages en mere omfattende risikovurdering.«